

άγριος

άγριος, -ια, -ιο, επίθ. [<αρχ. ἄγριος], άγριος. **1α.** (για πρόσωπα) που έχει σκληρά χαρακτηριστικά, που έχει σκληρή όψη: «το πρόσωπό του ήταν αξύριστο και άγριο». **β.** που είναι βίαιος, οξύθυμος, σκληρός, προκλητικός, ασυμβίβαστος: «δεν τολμώ να του πω κουβέντα, γιατί είναι πολύ άγριος». **γ.** που εμπνέει φόβο: «μου 'ριξε μια άγρια ματιά, που μ' έκανε να παγώσω απ' το φόβο μου». **2α.** που χαρακτηρίζεται από σφοδρότητα, από έντονη επιθετικότητα: «άγριος ξυλοδαρμός || άγριος καβγάς || άγρια συμπλοκή || άγρια λογομαχία». **β.** που χαρακτηρίζεται από μεγάλη ένταση και προκαλεί δυσάρεστο συναίσθημα: «άγριος πονοκέφαλος || άγριος βήχας || άγριο κρυολόγημα». **3.** (για ζώα) που δεν το έχουν ημερέψει, δαμάσει: «πρόσεχε το σκυλί, γιατί είναι άγριο || είναι πολύ άγριο το άλογο και δεν μπορεί κανένας να το καβαλήσει». Επίρρ. **άγρια** και **αγρίως**. (Ακολουθούν 21 φρ.).

- άγρια δίψα, βλ. λ. δίψα·

- άγρια μεσάνυχτα, βλ. λ. [μεσάνυχτα](#)·

- άγρια πείνα, βλ. λ. [πείνα](#)·

- άγρια χαράματα, βλ. λ. χάραμα·

- έχει άγρια μεσάνυχτα, βλ. λ. [μεσάνυχτα](#)·

- έχει άγριες διαθέσεις, βλ. λ. [διάθεση](#)·

- έχει άγριες προθέσεις, βλ. λ. [πρόθεση](#)·

- έχω άγρια δίψα, βλ. λ. δίψα·

- έχω άγρια πείνα ή έχω άγριες πείνες, βλ. λ. [πείνα](#)·

- ήρθαν τ' άγρια να διώξουν τα ήμερα, λέγεται ειρωνικά για άτομο, που εμφανίζεται ξαφνικά στο χώρο μας και προκλητικά ή επίμονα, απαιτεί ή διεκδικεί παράλογα πράγματα, σαν να ήταν από καιρό σε αυτόν ή επεμβαίνει ή θέλει να κυριαρχήσει σε μια υπόθεση ή κατάσταση με την οποία δεν έχει σχέση: «δε θα σου επιτρέψω να πάρεις το παραμικρό αν δεν ρωτήσεις πρώτα, γιατί εδώ, υπάρχει μια σειρά και τάξη και δεν είναι ήρθαν τ' άγρια να διώξουν τα ήμερα || εγώ τι ρόλο παίζω εδώ και υποδεικνύεις εσύ τους ανθρώπους μου πώς θα δουλέψουν; Δηλαδή, σαν να λέμε, ήρθαν τ' άγρια να διώξουν τα ήμερα»·

- ήρθε μ' άγριες διαθέσεις, βλ. λ. [διάθεση](#)·

- ήρθε μ' άγριες προθέσεις, βλ. λ. [πρόθεση](#)·

- ιστορίες για αγρίους ή ιστορίες με αγρίους, βλ. λ. ιστορία·

- κάνει άγριο μεθύσι, βλ. λ. μεθύσι·

- κάνει άγριο χτύπημα, (για ποτά) βλ. λ. [χτύπημα](#)·

- με το άγριο, με βίαια συμπεριφορά, με σκληρότητα: «με το άγριο δεν πετυχαίνει κανείς τίποτα»·

- παίρνω τα όρη τ' άγρια βουνά, βλ. λ. [όρος](#)·

- σιγά ρε άγριε! ειρωνική έκφραση σε άτομο που πάνω στο θυμό του απειλεί πως θα δείρει ή θα κάνει κακό σε κάποιον ή και σε μας τους ίδιους: «σιγά ρε, άγριε, άσε και κανέναν να ζήσει!»·

- στα όρη στ' άγρια βουνά, βλ. λ. [όρος](#).

- της αρκούδας άμα βγάλεις το χαλκά, βλέπεις αν είναι ήμερη ή άγρια, βλ. λ. [αρκούδα](#).

- τον πήρα με το άγριο, τον συμπεριφέρθηκα άσχημα, βίαια, σκληρά: «αφού τον πήρες με το άγριο, έκανε πολύ καλά ο άνθρωπος που τα βρόντηξε όλα κάτω κι έφυγε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας